C/2023/1229

21.12.2023.

P9_TA(2023)0207

Zahtjev za ukidanje imuniteta Alexisu Georgoulisu

Odluka Europskog parlamenta od 1. lipnja 2023. o zahtjevu za ukidanje imuniteta Alexisu Georgoulisu (2023/2056(IMM))

(C/2023/1229)

Europski parlament,

— uzimajući u obzir zahtjev za ukidanje imuniteta Alexisu Georgoulisu koji je uputio glavni državni odvjetnik pri Žalbenom sudu u Bruxellesu u vezi s kaznenim postupkom od 7. srpnja 2022., a koji je proslijedilo Savezno ministarstvo za vanjske poslove, vanjsku trgovinu i razvojnu suradnju dopisom od 30. ožujka 2023. i koji je najavljen na plenarnoj sjednici 17. travnja 2023.;

— uzimajući u obzir činjenicu da se Alexis Georgoulis odrekao prava na saslušanje u skladu s člankom 9. stavkom 6. Poslovnika,

— uzimajući u obzir članke 8. i 9. Protokola br. 7 o povlasticama i imunitetima Europske unije te članak 6. stavak 2. Akta od 20. rujna 1976. o izboru zastupnika u Europski parlament neposrednim općim izborima,

— uzimajući u obzir presude Suda Europske unije od 21. listopada 2008., 19. ožujka 2010., 6. rujna 2011., 17. siječnja 2013. i 19. prosinca 2019. ([1]),

— uzimajući u obzir članak 5. stavak 2., članak 6. stavak 1. i članak 9. Poslovnika,

— uzimajući u obzir izvješće Odbora za pravna pitanja (A9-0202/2023),

A. budući da je glavni državni odvjetnik pri Žalbenom sudu u Bruxellesu zatražio ukidanje imuniteta Alexisu Georgoulisu, zastupniku u Europskom parlamentu izabranom u Grčkoj, u vezi s kaznenim djelima;

B. budući da radnje koje je navodno počinio Alexis Georgoulis predstavljaju kazneno djelo silovanja, trenutačno kvalificirano kao napad na spolni integritet predviđen člankom 417. stavkom 11. belgijskog Kaznenog zakona i namjerno nanošenje tjelesnih ozljeda u smislu članka 398. belgijskog Kaznenog zakona;

C. budući da Parlament ne može preuzeti ulogu suda te da se zastupnik u kontekstu postupka ukidanja imuniteta ne može smatrati optuženikom ([2]);

D. budući da parlamentarni imunitet nije osobna povlastica zastupnika, već jamstvo neovisnosti Parlamenta u cjelini i njegovih zastupnika te budući da je svrha parlamentarnog imuniteta zaštititi Parlament i njegove zastupnike od sudskih postupaka u vezi s aktivnostima koje se provode u obavljanju parlamentarnih dužnosti i koje se ne mogu odvojiti od tih dužnosti;

E. budući da se ta navodna kaznena djela ne odnose na izražena mišljenja ili glasovanje pri obnašanju njegovih dužnosti zastupnika u Europskom parlamentu u smislu članka 8. Protokola br. 7 o povlasticama i imunitetima Europske unije;

([1]) Presuda Suda od 21. listopada 2008., *Marra/De Gregorio i Clemente*, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Presuda Općeg suda od 19. ožujka 2010., *Gollnisch/Parlament*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; presuda Suda od 6. rujna 2011., *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Presuda Općeg suda od 17. siječnja 2013., *Gollnisch/Parlament*, T-346/11 et T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.; Presuda Suda od 19. prosinca 2019., *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

([2]) Presuda Općeg suda od 30. travnja 2019., *Briois/Parlament*, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

F. budući da se u članku 9. Protokola br. 7 o povlasticama i imunitetima Europske unije navodi da zastupnici u Europskom parlamentu na državnom području svoje države uživaju imunitet koji se priznaje zastupnicima u parlamentu te države, a na teritoriju bilo koje druge države članice, imunitet od svake mjere zadržavanja i od sudskih postupaka; budući da pozivanje na imunitet nije moguće ako je zastupnik zatečen u počinjenju kaznenog djela niti to može biti prepreka Europskom parlamentu da ostvari svoje pravo na ukidanje imuniteta nekom od zastupnika;

G. budući da u pojedinačnom slučaju Parlament sam odlučuje o ukidanju imuniteta; budući da pri donošenju odluke o ukidanju imuniteta Parlament može objektivno uzeti u obzir položaj u kojem se zastupnik nalazi ([3]); budući da je Alexis Georgoulis izjavio da se ne protivi ukidanju njegova zastupničkog imuniteta;

H. budući da u ovom slučaju Parlament nije pronašao dokaze o postojanju *fumus persecutionis*, odnosno o činjeničnim elementima koji bi upućivali na to da se predmetnim sudskim postupkom nastoji nanijeti šteta njegovoj političkoj aktivnosti u svojstvu zastupnika u Europskom parlamentu;

1. odlučuje ukinuti imunitet Alexisu Georgoulisu;

2. nalaže svojem predsjedniku da odmah proslijedi ovu Odluku i izvješće nadležnog odbora nadležnom tijelu Kraljevine Belgije i Alexisu Georgoulisu.

([3]) Presuda Općeg suda od 15. listopada 2008., *Mote/Parlament*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, točka. 28.